

[Udenrigsministeren.]

der har fundet Sted herhjemme til Anvendelse til Gunst for Spaniere, der rantes af Borgerkrigens Ulykker. Der blev dengang truffet en Ordning, hvor den paagældende Indsamlingskomité meddelte Regeringen, at den ikke agtede at lade disse Penge komme til Anvendelse, før man fra Regeringens Side godkendte Anvendelsen som værende af en saadan Karakter, at den ikke med nogen Rimelighed kunde opfattes som en Indblanding i de Begivenheder, der fandt Sted nede i Spanien. Dette blev meddelt det udenrigspolitiske Nævn og Offentligheden gennem den Erklæring, som udsendtes af Udenrigsministeren umiddelbart derefter. Ved den Lejlighed aftaltes det, at hvis den Situation, som var forudsat, kom til at indtræde, da skulde Sagen atter forelægges det udenrigspolitiske Nævn, før endelig Beslutning blev taget fra Regeringens Side. Spørgsmaalet foreligger nu, idet jeg i Gaar har faaet Meddelelse fra Indsamlingskomiteen om, at der er truffet en Ordning, i Overensstemmelse med hvilken man ønsker at stille Pengene til Raadighed for Spaniere, der som Følge af Borgerkrigen har maattet forlade det Land, i hvilket de hørte hjemme, at man har truffet Aftale med den Indsamlingskomité, med hvilken man er i Forbindelse, om, at denne Retningslinie for Pengenes Anvendelse omhyggeligt og i enhver Henseende fuldstændig vil blive fulgt. Spørgsmaalet er derefter overvejet fra Regeringens Side, og jeg kan her sige det samme, som jeg har sagt ved Meddelelsen til det udenrigspolitiske Nævn i Dag, at en Anvendelse af Pengene paa den Maade efter vor Mening ikke paa nogen Maade kan siges at betyde nogen Indblanding i de Begivenheder, som finder Sted i Spanien, og at vi derfor ikke nærer nogen som helst Betænkelighed ved Pengenes Anvendelse under denne Form. Naar vi tager dette Standpunkt, er det i nøjeste Overensstemmelse med den Holdning, som Danmark i Samklang med de andre nordiske Lande bestandig har taget over for Spørgsmaalet om Emigranter. Vi har for Tiden i Danmark ikke faa Emigranter. Nogle har forladt Tyskland, andre i betydeligt Tal det gamle russiske Rige.

Vi gør vort bedste for at lette Kaarene for disse Mennesker, som, hvad man saa end mener om deres Stilling til den ene eller den anden Strid i deres eget Land, hvori det ikke er vor Opgave at indblende os paa nogen Maade, er ramt af haard Ulykke, som præger deres hele nuværende Tilvæ-

relse. Det forekommer mig at være en naturlig Barmhjertighedspligt at gøre, hvad vi kan, for at lette Tilværelsen for saadanne Mennesker. Under internationale Forhandlinger har vi derfor ogsaa taget til Orde for, at dette skulde ske i saa stort Omfang som muligt, og ingen kan være blind for, at for Tiden er det i høj Grad paakrævet; idet Kredsen af de Lande, hvor der udvikler sig saadanne Vilkaar, at større eller mindre Antal af Mennesker maa forlade dem, hidtil stedse er blevet udvidet. Opgaven er blevet mere og mere omfattende. Et Led i den Opgave er det, som man søger løst her i disse Dage, og jeg kan for min Del ikke se nogen Art af Betænkelighed derved, og jeg antager, at alle i Danmark vil være fuldstændig enige derom.

Dernæst skal jeg vende mig til de Udtalelser, der er fremkommet vedrørende vore handelspolitiske Forhold. Forskellige Talere — jeg kan gerne sige et ikke helt ringe Antal af Talere —, og deriblandt to eller tre af Ordførerne for de politiske Partier, har gentaget Paastandene om, at der har været for faa Valutaattester til Tyskland, i hvert Fald for faa Attester paa de rigtige Varer. Jeg har lyttet til mange Drøftelser af dette Spørgsmaal, ogsaa her i Tinget, og jeg indrømmer, at jeg efterhaanden faar det Indtryk, at man paa dette Omraade staar over for en Stemning, som er af saa lidenskabelig Karakter, at der ikke er meget Haab om at paavirke de paagældende Medlemmers Opfattelse, hverken med Grunde eller med Kendsgeneringer. Hvis dette var muligt, vilde Drøftelsen deraf for længst være forsvundet. Jeg forstaaer Baggrunden for disse Stemninger. Det er utvivlsomt i ikke ringe Grad en Række af Enkelthenvendelser fra den ene og den anden Forretningsmand, der ikke synes, at han har faaet tilfredsstillende Behandling ved Tildelingen af Valutaattester. Vi faar jo alle den Art af Henvendelser. Jeg plejer at faa nogle, i alt Fald hver Gang jeg har holdt en Radiotale om dette Spørgsmaal eller paa anden Maade over for Offentligheden udtalt mig derom; og ærede Medlemmer faar sikkert hyppigt saadanne Henvendelser. Hver Gang de kommer til at foreligge, da søger vi at gennemgaa, hvad der i det givne Tilfælde kan være at sige derom. Der kan naturligvis være Tilfælde, hvor der er begaaet Fejl, og i saadanne Tilfælde bliver disse rettet, men det almindelige er dette, at Forklaringen paa de Ting, som vedkommende anser for et Misforhold, ligger i, at man har fulgt de Fordelingsregler, som efter mangfoldige Forhandlinger med Rigsdagen nu engang er fastslaet som